

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismert közektől fogadhatók el.
 Észiratók nem adnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilttérben minden garmond sor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknel:
 Minden egyes szó után
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdetésekért természet szerint, minden centiméter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknel kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Az árva biztosítások fontossága.

Szerfelett fontos kérdést képez napjainkban az árvavagyon biztosításának kérdése. — Fontosnak kell jeleznünk a kérdést annyival is inkább, mert az árva vagyon, mint már a fogalom is mutatja, a teljes jogképesség hiányában levő, szabadakaratuk és rendelkezésükben korlátolt kiskorúak magán tulajdonát involválja.

A törvényhatóságok egyik főkötelessége e vagyonágak biztosításánál a kellő tapintatot, előrelátást s mindenekfelett azon körülményt, hogy a felügyeletükre bízott kiskorúak tulajdonát képező javak teljes biztonságáról van szó, szem elöl nem téveszteni.

Kell, hogy a törvényhatóság önmagával számoljon; kell, hogy az árvajavak biztosítását fontos és előre meggondolt bírálat tárgyává tegye s az árva érdekében kötött szerződést biztos alapokon nyugvónak tudja, mert csak így érthető el az árva vagyon biztonsága s netalán veszély esetén az árva által igényelhető teljes fedezet.

Vannak, kik az árva-vagyon biztosításának kérdésénél azon balhiedelemből indulva ki, hogy mindenekelőtt az előnyösebb az árvára, mi a jószágnak olcsóbb feltételek melletti biztosítását eszközöli, — az olcsóság után kapkodva, az árva-vagyon biztosításánál a kevesebb díjtételek melletti biztosítási ajánlatokat részesítik előnyben s nem gondolva azon vezérelyre, hogy az árva-javak biztosításánál mindenekelőtt a teljes biztonság kérdése főfeltétel s csak ennek mérlegelése után tehetők bírálat tárgyává a netalán beérkezett ajánlatok, a legtöbbször az árva-vagyon kárára biztosítanak.

Eltekintve itt azon régi, de leggyakrabban valóban bizonyult szójárástól: hogy ol-

csó húsnak hig a leve, eltekintve attól, hogy teljes biztonságot csak reális alapokon nyugvó intézet nyújthat s egy reális alapon nyugvó intézet az ajánlattétel előtt mindenekelőtt számot vet önmagával s nem csupán a jelent, tehát a remélhető hasznót, de a jövőt, mely előtt nagy kérdőjelként áll a bizonytalanságok, eshetőségek korszaka is, tekintetbe veszi, mondom: eltekintve mindezekről a következő főfontosságú elveket állíthatjuk fel az árva biztosítások tárgyában követendő eljárásnál.

A teljes biztonság. — Teljes biztonságot pedig csak azon intézet nyújt, melynek kötvényei értéket képviselnek, pénz-tára fedezetet nyújt, — mely az ország tálján épülve, nem csupán önmagáért él, de közgazdaságunk és nemzeti vagyonosodásunk érdekében is tett s mint hézagpótló tényező szerepel.

Ily intézet nyújthat teljes biztonságot az árvák érdekében kötött biztosítási szerződéseknél, ily intézet ajánlatai kell, hogy elsőbbséget vivjanak ki a törvényhatóságok termeiben, — ha mindjárt ajánlata magasabb díjtételt involvál is, kötvényei teljes biztositókat nyújtván.

Nem kevésbé fontos és nemzeti közvagyonosodásunk érdekében fekszik, hogy a befizetett díjak az ország határain belül maradjanak s ebből folyólag, hogy magyar intézet kebelében eszközöltessenek a biztosítások, — magyarintézet szavatossága mellett létesüljön a szerződési viszony

Fontos ez nem csupán hazafisági szempontból, midőn az ösztönszerű bizalom, nemzeti érzület is oda vonz, hol egy kebelünkben született velünk érző s egy nevet viselő intézmény kínálkozik szerződő fél gyanánt, de fontos a nemzeti vagyonosodás, a pénzérték-

gálatba állott a korcsmároshoz, hogy így legalább örökké a korcsmában lehessen.

De ha nem is volt vagyona Kádárnának, unokáját tisztességesen tartotta el s legszebben járatta a faluban. Ami igaz, igaz, a legkülömb leány volt a környéken, lett is volna szeretője minden ujára tíz, ha egy nagy hiba nincs, mely elriasztotta a kérőket a háztól talán örökre. Hiába volt nemcsak szemre a legtetszetősebb, hanem erkölcsre is talán a legkülömb, ha mégis „pokolfajzatnak” nevezhette mindenki.

A vén Kádárnéről azt suttozták, hogy nem olyan szegény, a milyennek tettei magát, sok kincse van elásva, tömérdek arany és ezüst üstökben.

Hát iszen az ilyen hír még nem igen szokott megártani az eladó leánynak — hanem az volt a baj, hogy, azt mondják a kereszton van elásva: ott, ahol a boszorkányok gyűlnek össze pénteken, éjfélkor s nehéz szekeren dűbörögnek örült sebességgel mindenféle állatok által vonva: egy-egy nehéz társzekér elé két apró kakas van befogva, a tüzes talyigával három pokolbeli malacz nyargal, iszonyu visítással. A főboszorkányok oda telepednek a kocsii ülésekbe, míg az alsóbbak a kocsik mellett lovagolnak bandérium gyanánt, tüzes seprőkön és lapátokon. Nagyon szép mulatság lehet az így, hanem keresztény halandó azt meg nem pillanthatja, ha történetesen ott járna kelne is akkor, nem vehetne észre semmit.

Meglehet, hogy Erzsike még nincs bent a boszorkány czéhben, de hogy az öreg benne van, mérget lehetne rá inni. Mert hiszen az egész környék tudja, hogy bűbajos és az ördöggel cimborál. A hol mar emberi tudomány nem segít a

nek magyar kezek által, magyar égöv alatt leendő forgalma, befektetése céljából is.

Mert miért táplálnánk a külföld, molochként emésztő gyomrát magyar pénzzel, miért adnánk a külföld pénzpiaczára, kevés vagy talán semmi egyenértéket sem remélve, magyar forintokat, — midőn azt saját területünkön helyezhetjük el a biztos fedezet reményében s azon tiszta tudatban, hogy a mi határainkon belül marad, nemzeti vagyonosodásunkat öregbiti, annak felvirágoztatását czélozza.

Oly intézet, mely e két feltételt lételeiben bírja — mely a teljes biztositék mellett, kebelében magyar — kell, hogy felkaroltassék minden rendű biztositó féltől, kell hogy előnyökben részesüljön a nagyobb szavatosságot s teljes biztositókat igénylő árva biztositásoknál.

Jól esett azért tapasztalnunk, mint az „Egyetértés” november 11-iki számában olvastuk, hogy Somogy megye megértve a kor intőszavát, a fent részletezett elvek teljes figyelembe vétele mellett legutóbbi törvényhatósági meggyűlésén az árvajavak biztositását egyhangulag s lelkesült éljenzés mellett az „Első magyar általános biztositó társasággal” mondotta ki megkötendőnek, daczára annak, hogy nevezet társaság egy más biztositó intézet mellett 20%-al drágább díjtételt hozott ajánlatba.

Kimondotta ezzel nevezett megye azt is, hogy legtöbb s teljes biztositókat csak az első magyar kötvényeiben talál, — kimondotta s mintegy követésreméltó példa gyanánt állította fel a többi törvényhatóságokkal szemben, hogy az árvajavak biztositásának kérdése csak úgy oldható meg, ha magasabb díjtétel mellett is a teljes biztositókat nyújtó ajánlatok fogadhatnak el.

Szükségesnek látta e megye a teljes

beteg, ott ő gyógyítja ki a pokoli mesterségével. Valóságos csodadolgotat művelt már. Haragudtak is rá a doktorok s ők hiesztelték felőle a legjobban, hogy boszorkány.

A khinaiak sokkal okosabbak, mint jó magunk. Khinában nem azért fizetik a doktort, hogy gyógyít, hanem azért, hogy nem gyógyít. Havonkinti fizetése van a családoktól, ugy azonban, hogy mikor a család valamelyik tagja beteg, arra az időre nem huz fizetést. Ebből aztán az a jó származik, hogy nyakra-főre siet meggyógyítani a beteget, vigyáz az egészségükre, míg ellenben nálunk sokszor maga az orvos huzza-halasztja a nyavalyát, csupán azért, hogy több fáradsági-díjt zsaroljon ki a családtól.

Kádárné oly sok gyors és szerencsés gyógyítást csinált a környéken, melyeknek hire nemcsak a doktorokat uszította rá, kik az előlük elhalászott jövedelmet sajnálták, hanem a köznép és hatóság figyelmét is felje vonta.

Az emberek egyre hangosabban sugdosták, hogy boszorkány és az ördögök szövetségese. E mellett szólt az is, hogy nem jóféle füvekkel gyógyított mint a javas asszonyok, mert Isten gyógyító erőt adott a füveknek, hinni lehet a hatásukban, hanem a vén Kádárné csupán egy orsót visz magával a rokolyája zsebében. Nem különbözik az egy máknýt sem a közönséges orsótól, fája, karikája, czernája is épen olyan.

Aztán mégis ennek az orsónak van meg a pokolbeli ereje (mert lehetetlen az, hogy Istenről származó legyen), csak a nyakára kell kötni a betegnek, úgy hogy az orsó a nyakáról négy miatyánknyi ideig lefityegjen s harmadnapra talpra áll tőle még a haladó is.

No ha ez se boszorkány — mondogatták a

TÁRCZA.

Az ördög orsója*)

vagy
 a tolpányi boszorkány históriája.
 Irta: Mikszáth Kálmán.

I.

Egy özvegy öreg asszony élt ezelőtt több mint százötven esztendővel Tolpány nevű helységben, Csongrád megyében. Öszhaju, ránczos-képu, tisztes kinézésű anyóka volt. Az emberek csodálatos dolgokat rebesgettek felőle, a mikről nem tudni, mennyi volt igaz, mennyi nem.

Kádár Mihálynak nevezte magát s kis unokájával a gyönyörű Erzsikével lakott a falu végén egy zsupfedeles házikóban. Valahonnan Felső Magyarországról származtak ide, de senki sem tudta bizonyosan, mert a vén asszony nagyon zárkózott volt, senkivel nem állott szóba, az unoka pedig kevesett tudott előéletükből: csupán egyetlen borzasztó esetet tudtak meg tőle a falusiak, hogy szüleit és egy nagyobb testvérét éjjel házukba tört rablók meggyilkolták, a nagy anyó ő vele szerencsésen elmenekült. A rablógyilkosokból azóta beszélék, hogy kézre is került már, valami Kondor István nevű.

Nem is volt hát csoda, ha a nagyanyó mindig szomorú volt. Ott Tolpányban nem volt semmi fekvő vagyonuk, a házikót is bérelték egy részeges szücsztől, ki ködmön-varrás helyett szol-

*) Mutatványul a „Jókönyvek” című népies válla-Szerk. latból.

biztonságot annyival is inkább, mert úgy lehet, hogy egy önmagáért s a külföld vagyonosodásáért élő társaság napjai megszámlálvák s az árva javak részéről a társaság javára számadási kötelezettség mellett fizetett összegek mint elfecsérelt kiadások szerepelnének az árva számadások aktái között a feltételes kár esetén is reménye nélkül a teljes fedezetnek.

Üdvözljük a derék megyét s örömeinket fejezzük ki az „első magyar általános biztosító társaság” e diadala felett, a mi kétségen kívül csak emelni fogja a közönség bizalmát, mely születésétől napjainkig mindenhol és mindenhol e társulat mellett szól és méltán.

Mert eltekintve azon troppant vagyontól, mely e társulat erkölcsi hitelének eclatáns szövívője, eltekintve a teljes fedezettől, mely minden biztosító félnek önként kínálkozik, a közbizalom s közbecsülés adójával tartozik e társulatnak minden magyar, minden, ki a nemzettestnek tagja, a nemzeti érületnek részese, mert e társulat volt az, melynek magvai, magyar földbe vetve, homlokzata magyar talajon épült s midőn csak suttogva önmagunknak vallottuk be nemzeti eredetünket midőn a kényszerjog hatalma alatt a barát előtt eltitkolta magyar voltát, e társulat volt az, mely ama homlokzatra „magyar” nevet helyezett s büszkén vallja magát ma is annak. Velünk érez, velünk örül, s ha kell, vesz részt a nemzet munkáiban, — mint látjuk azt minden jótékonyági vállalatnál, hol az első magyar neve szerepel az első között a legtekintélyesebb összegekkel — mint láttuk, ezt mezőgazdaságunk emelésére, gyámolítására célzó azon ténykedésénél, midőn gazdasági pályára lépett s a gazdasági akadémiákon magasabb kiképzést nyerni óhajtó ifjak részére ösztöndíjak alapítása által szerzett örök elvülhetlen érdemeket.

Több ilyen intézetet a hazának s több oly megyét az országnak, mint Somogy, akkor hisszük, hogy az árvajavak biztosításának kérdése biztos alapon nyugvó s biztosítási hitelünk világhírű leendő. **B. I.**

Pár szó a „jó könyvek”-ről.

Az új magyar „ponyvairodalom” néhány füzeté „Jó könyvek” cím alatt e napokban jelent meg. Az ország legnevezetesebb írói vállalkoztak arra, hogy műveikkel leszálljanak a ponyvára, hogy azt mind tartalmilag, mind alakilag megneveljék.

Nem üzérkedési vállalatról van itt szó; mert hiszen a ponyva eme termékei ugyanazon áron jutnak a nép kezébe, melyen az eddigiek: népünk erkölcsi és irodalmi felemelése a nagy cél,

helységbeliek — akkor azok is mind ártatlan bányások voltak, a kiket nem régen Szegeden égettek el a máglyán.

Valóban boszorkányságnak kell lenni az orsóban, így okoskodtak, mert ha igaz orsó, igaz fonat volna, olyan, minőt a többi guzsályokról fon más asszonyi kéz, akkor bezeg nem gyógyítaná meg a halálos betegeket, vagy pedig a többi asszonyok orsója is ilyen csodákat művelne.

Az okoskodás tisztán látszott és sok hívőre talált; az emberek mindig szívesebben hiszik el másról a rosszat mint a jót. Csak egyetlen ember volt a faluban, a ki nem rágalmazta, nem bántotta az öreg asszonyt, a földesurnak fia, aki külső országokban végezte az orvosi tudományt, de mivelhogy gazdag volt, csak uri kedvtelésből gyógyított a vidéken, nem pénzért.

A fiatal orvosnak nagyon megtetszett Erzsike s talán azért is volt jobb szívvvel az öreg anyja iránt. Ő egyenesen pártfogásába vette a gyógyító asszonyt és így szólt:

„Boszorkányok nincsenek a világon. A csodatevő orsó is csak mesebeszéd. Azok a betegek, a kiket Kádárné gyógyított, vagy azért lábada- tak fel, mert maguktól is meggyógyultak volna vagy azért, mert a t k é p z e l t é k, hogy most olyan szert használtak, a minek biztos a hatása.

A fiatal orvos százszor és százszor elmagyarázta, hogy az emberekben nagyon sokat tesz a képzelődés. Némelykor azt képzelik, egészségesen, hogy betegek, lefeksznek az ágyba és valóságosan beteggé lesznek, máskor ismét, ha betegen fekszenek, elképzelik, hogy ez vagy az bizonyosan segítene rajtuk, s ebben az erős képzelődésben az óhajtott szertől fölkelnek, felöltöznek és nincsen semmi bajok.

melyre vállalkoztunk s mely még a kiadó fáradságát is csak akkor fizeti meg, ha e művek elterjedés tekintetében teljes sikert aratnak. Ez pedig csak akkor lesz elérve, ha ezen kétségkívül jobb termékeknek sikerülni fog az eddigi selejteseket. többnyire külföldi ponyvairodalom rossz fordításait, zsvány- és szörny-történeteket, a nép erkölcsét, izlését és nyelvét rontó munkákat a térről leszorítani.

E nagy cél elérésére azonban sem a sajtó munkásainak legjobb akarata, sem a kiadó me rész vállalkozása nem elégségesek: azt csak úgy lehet elérni, ha a nagy cél és vállalat érdekében a nemzet egész művelt zöme kezét fog s azt minden tőle kitelhető módon és eszközök által támogatni és terjeszteni fogja. Első sorban a nemzet minden felekezethez tartozó lelkészei és tanítói vannak arra hivatva, hogy reá mutassanak a jóra a selejtes mellett s figyelmeztessék hiveiket tanítványaikra az új és olcsó irodalmi termékekre, melyek hivatva vannak népünket hasznosan mulattató olcsó olvasmányokkal ellátni. De sokat tehetnek e cél sikerésítésére köztisztviselőink is, különösen bíránk és ügyészeink, kik azt a fogházakban ajánlhatják és elterjeszthetik. Nagy mértékben közölhetik az elterjesztést hazánk nagy- és kis-könyvtárai s a magyar ponyva mostani elárúsítói, kik e tisztességes termékeket ép oly jutányosan és ép annyi haszonnal hozzák forgalomba, mint az eddigieket. Igen nagyot lendíthetnek e vállalatot nagybirtokosaink, kik munkásaik és cselédjeik számára e jó olvasmányokat csekély áron megszerezhetik; ugyanezt tehetik gyárosaink és vállalkozóink. Csekély áldozatuknak a kezök alatti munkásosztály erkölcsi emelésében bő jutalmát fogják nyerni.

E sorok írója, ki egyszersmint a „Jó könyvek” népirodalmi vállalat szerkesztője, első sorban arra törekedett, hogy a nemzet legelső íróit megnyervén, a vállalatot mulattató elbeszélések által népünkkel mindenekelőtt megkedveltesse; rajta lesz, hogy lassankint, a mint a vállalat nagyobb és nagyobb elterjedést nyer s a mint népünk a jobb művek olvasásához hozzászokik, a mulattató és erkölcsi irány mellett a hasznost is fokozott mértékben érvényesítse.

A tartalom és feldolgozás jelessége iránt bő kezeséget nyújt az a körülmény, hogy irodalmunk legjelesebbjei csoportosultak máris a vállalat köré, egymint: Abonyi Lajos, Ágai Adolf, Csiky Gergely, Endrődy Sándor, Eötvös Károly, György Vilmos, Györfly Iván, Jókai Mór, Kiss József, Komócsy József, Könyves Tóth Kálmán, Mayer Miksa, Mikszáth Kálmán, Reviczky Gyula, Szász Károly, Tolnay Lajos, Törs Kálmán, Vajda János sat.

Reméljük, hogy elő az idő, midőn népünk folytonos értelmi emelkedése mellett népszerű és nem untató modorban a hasznos ismereteknek egyre több és több ágára terjeszkedhetik ki. Nagy tettekben gazdag történelmünk s az emberi műveltségnek minden ágazata bő anyagot fognak ehez szolgáltatni.

Ily értelemben merjük e vállalatot a nagy művelt magyar közönség figyelmébe ajánlani. — Nemzetünk jövője, népünk alsóbb osztályain fekszik, mint alapon; annak erkölcsi érülete, minden irányu művelődésének kifejtése, az egyetlen alap, melyre egy második ezredév jóléte épülhet fel.

De a földes ur fiát kinevették az ilyen beszédért, azt mondták róla, hogy ő maga a képzelődő.

Ezalatt nőttön nőt az ingerültség és megbotránkozás Kádárné ellen, ha a tolpányiak vetését elverte a jég, Kádárnának tulajdonították, ha boszorkány nem laknék a faluban nem látogatta volna meg az isten ilyen nagyon. Ha a tehene megromlott valakinek, az is a Kádárné dolga volt.

A zugolódás most már egész erővel kitért az özvegy asszony ellen s megindult a falusi pletyka, hogy Lucza napján fekete kutya alakjában látták bandukolni a temető felé, máskor meg luddá változott s a házak, pajták tetején sétált és gágogott.

Minthogy tűz ütött ki Tolpányban s egy pár ház és pajta elégett, az lett a közhit, hogy épen azok az épületek pusztultak el, a melyeken Kádárné gágogott, vagyis a fekete lud.

A fölingerült parasztnak nem kellett több, erőszakkal az özvegy házikójába törtek éjnek idején, kivonszolták az ágyból, ütötték verték, iszonyu szitkolozások között.

Erzsike sirt jajveszékelt, nagyanyja pedig menyre-földre esküdt, hogy ő ártatlan, hogy hisz istenben és hogy ő semmi rosszat nem cselekedett.

— Hazudsz, istentelen boszorkány — kiabáltak a parasztnak.

— Szurjátok agyon vasvillával, szólt egy markos legény előre tolakodva.

Egy vén asszony azt tanácsolta, hogy legjobb lesz a Tiszába dobni Kádárnét és egy mázsás követ akasztani a nyakába, hogy ki ne úszhasson a partra.

A bíró közbelépett és a következőket mondta: „Ne üssük agyon, mert az ördög még boszút

Mi megtettük hazafias kötelességünket, tegye meg mindenki a magáét.

Révai testvérek,
mint kiadók.

P. Szathmáry Károly,
mint szerkesztők.

Külömfélék.

(Erzsébet királyné) neve napján, ma egy hete, a helybeli összes imaházban, ünnepeyes istentiszteletek tartattak; a plebánia-templomban főt. Prámer Alajos főesperes ur misézett, s az istentiszteleten a közigazgatási, pénzügyi, katonai, és törvényszéki hatóságok tekintélyes számmal voltak képviselve.

(Az árvizkárosultak) javára a helybeli gőzmalom tulajdonosai 10 métermázsza életnémet adtak; a városi képviselő-testület pedig tegnap határozta el a gyűjtések módozatait. A kár huszezer forintra becsültetett.

(Fejes István) a sárospataki főiskolának legközelebb megválasztott egyházi algondnoka, f. hó 13 án jelent ott meg hivatalos minőségben első ízben; ez alkalommal őt a tanári kar ünnepeyesen fogadta a főiskolai tanácssteremben. Az algondnok ur hosszabb, egész programmszerű beszédben válaszolt a közigazgatónak üdvözölő szavaira. Beszédében megjelölte, a főiskolának minden intézeti ágára nézve azon célzt, melyre igyekezni kell s a melynek elérésére készséggel ajánlja ő is fel a tanári karnak közreműködését. Ilyen célznak említé fel a vallástudományi szakban a lehető legmagasabb lelkész-képzést, a jogi szakban pedig azon bizalmatlanság elenyészését, melyel viseltetnek némelyek, egészen indokolatlanul, a sárospataki joghallgatók készütsége iránt, daczára annak, hogy alaposan megismerve később ifjainkat, készek elismerni azoknak egy értelmi, mint erkölcsi erejét és megbízhatóságát. A középiskolai oktatásra térvén át, rámutatott ama tulságos és még mindig növekvő követelésekre, melyekkel zaklatja az ujjabb kor igénye az ezen körbe eső oktatást s a melyből kifolyólag már szintén megbírhatalanná valik a tanuló nézve az ujjabb meg ujjabb tananyagoknak roppant halmaza; kérte ezért a tanári kart, hogy e bajon, amennyire lehetséges, helyes és tapintatos methodika alkalmazása által igyekezzék segíteni. (S. L. 4)

(A tiszta-eszlári) bűnygyben szerepelt zsidókoldus és neje — mint ezt már több lapból olvashatta közönségünk — folyó hó 22-én Sárospatakon elfogattak s a nyiregyházi kir. törvényszékhez átkísértettek.

(A színház ma-holnap) készen lesz; most leginkább a páholyok s a karzat ékítésével foglalkoznak, miután már alig van egyéb hátra, mint a dekoráció s a színpad felállítás. A színpadi szerkezetet a vállalkozó Galó György Budapesten készített s ide már egészen készen hozza, úgy tudjuk, hogy december 15-ig tartozik azt felállítani. Sok mende-mondára szolgáltatott okot egy egyidőben a színház épület; pedig bizony eltekintve attól, hogy egy félreeső, mellék utcában áll, elmondhatjuk róla, hogy az minden tekintetben meg fog felelni azon célznak, a melyért építetett, sőt csinoság tekintetében sem lehet ellene kifogásunk. Szóval a városnak csak diszére és előnyére szolgál: mert végre-valahára mégis lesz nálunk is egy olyan csarnoka a művészetnek, a

állhatna rajtunk, amiért a czimboráját megöltük. Szövetkezzünk az Istennel, atyafiak, de azért ne kössünk ki egészen az ördöggel sem. Közözétek meg Kádárnét és a leányt, aztán vigyük ki a határra és tegyük le ott. A többi az ő dolguk.

A bíró bölcs tanácsának bölíngatni kezdtek valamennyien, mert okos ember ő kegyelme, amit az egyszer megmond, az ki van gondolva emberül.

Két polgár, meg a mezőbíró uram hozzáláttak, összekötötték kezeit lábait az özvegynek és unokájának, mikor egyszer csak ott termett Kazai Miklós, mert úgy nevezték a fiatal orvost.

— Mi történik itt? kérdezték indulatosan.

— Kivisszük ezeket a határra. Mert veszedelmet hoznak ránk, ha a falunkban hagyjuk.

— Ejnye, — mondá a fiatal földes ur — nem szégyenlik magukat? Hát van kendtebben keresztényi irgalom, hogy így éjnek idején kegyetlenkednek két gyöngé nőteremtéssel?

Erzsike hálásan emelte szép könyes szeméit pártfogójára: „Az isten áldja meg” — rebegte szelid édes hangján.

Ez az angyali tekintet fel is melegítette a fiatal ur vérét, de mindjárt is ráförmedt a buzgólkodó esküdtekre: „Ereszszék el azonnal ezt a két nőt, mert a ki hozzájuk nyul halálfa.”

S ezzel kihuzta karabélyát s keresztül fektette az asztalon. A felénkebb parasztnak hátra hozódtak, de a szájasabbak, mint a kigyó, ha megtapossák, csak annál jobban sziszegtek: „Igy van az, — szólt gunyosan a törvénybíró — ha a fiatalabb boszorkány szeretője az urnak.”

Erzsike fülig vörösödött erre a gyanúsításra, Miklóst pedig a durva röhögés bántotta, mely a szavakat kíséerte.

— Magammal viszlek a kastélyba, — mondá

a melybe
ihlettség sz
beléptünk a
az ember
féle illatár
nekünk cs
hogy olya
az ehez m
ilyen ünne
inkább el

(A s
ton tartan
verseny —
népesn
zönség eg
legszebb
hogy az
jóravaló e
pet a has
mint fenn

(Zen
több hang
játéka utá
jövő évi j
órák adás
egy alkál
váry ur
tékáról i
adásánál
de amelle
kus darab
delkezik:
hogy a z
gyermeke
nak: nagy
vező alka
mert min
esetén sz
hozatni s
ból is le
ad felvilá

(Ta
olyan zsi
nem mint
tőle a b
séget ny
s a labb
magán-sz
győzik
osztónöz
rá szabac
lott pedig
kérne, ez

(A
tás feksz
maradt z
1-től 18-
ezekből
kezelés a
Mint eze
jávány
(N
ellenes a
üres lán
rakják k
mával, m
barrikád
kényszer
keresked
tés nem

a leány
kodott
halva, v
szíve a

A
izzgatta
előlépet

nem en
nick a

a félelv
most m
hassa m
I
mint a
és meg
N

ezt meg
dühhel
a földr
návess
az erg
tak, arc

ordítá,
izmos
akarja
nyokat
me kö

odakün
varon.
egy er

a melybe midőn belép az ember, bizonyára némi
ihlettség szállja meg; míg annak előtte mindőn
belépünk az állásból rögtönzött nem tudom: mibe,
az ember csak úgy sántorgatta az orrát a külön-
féle illatától. A megnyitás még nincs szóban;
minkünk csak annyi szavunk van vagy lesz ahoh:
hogy olyan egyének álljanak a dolog élére, a kik
az ehhez megkívántató ügyességgel bírnak; mert
ilyen ünnepélyes aktusok ha nem sikerülnek, akkor
inkább el is maradhatnak.

(A s.-a.-ujhelyi) dalárda által jövő szomba-
ton tartandó, táncmulatsággal egybekötött hang-
verseny — mint a jelekből lehet következtetni
— népesnek ígérkezik; a helybeli és vidéki kö-
zönség egyiránt érdeklődik iránta s általában a
legszebb eredményre van kilátás. Kívánatos is,
hogy az igyekezetet siker koronázza; mert e
jövőre való egyet érdemes arra, hogy midőn a szé-
p hasznossal párosítja, anyagi existenciája,
mint fennállhatásának feltétele, biztosítsák.

(Zenei lecke-órák.) Olchváry Béla ur, kit
több hangversenyeken tapasztalt kitünő hegedű-
játéka után a legelőnyösebben ismer közönségünk,
jövő évi január 1-én a hegedű-hangszerebről lecke-
órák adására vállalkozik s e célra a fő-utcán
egy alkalmas zene iskolát fog berendezni. Olch-
váry ur közönségünk előtt magyaros zamatú já-
tékaival ismeretes, ki a magyar népdalok elő-
adásánál nyirettyűjével valóban a szívhez beszél;
de emellett a valódi művészetet igénylő, klaszsi-
kus daraboknál is oly hatalmas technikával ren-
delkezik; hogy valóban nyereségnek tekinthető,
hogy a zenetanításra vállalkozik. A mely szülők
gyermekükben a zene iránt hajlamot tapasztal-
nak: nagy mulasztást követnének el, ha a ked-
vező alkalmat fel nem használnák; annál inkább,
mert mint értesültünk, Olchváry urnak, pártolás
esetén szándéka van egy nagy, pedal-czimbalmot
hozatni s úgy abból, valamint a gordonka játékból
is leckéket adni. A feltételek iránt ő maga
ad felvilágosítást.

(Találmány.) B. S. helybeli ügyvéd egy
olyan zsidó készítményét találta fel, a mely-
nek mint kenőcsnek kitünő tulajdonsága: hogy
tőle a bőr (hám lábbeli stb.) megpuhul, fényes-
séget nyer, fel nem pattog, meg nem repedezik
s a lábbeli vízhatlanná válik. A kik a feltaláló
magán-szivességéből használták e zsidó készítményt,
győzők eléggé dicsérni s a készítő már többen
ösztönözték, hogy kérjen az illető miniszteriumtól
rá szabadalmat, ezt azonban tenni vonakodik; ho-
lott pedig ha a nagybani készítésre szabadalmat
kérne, ezáltal csak a közönségnek tenne szolgálatot.

(A vörheny-járványról) következő kimuta-
tás fekszik előttünk: október hó 12-én kezelt
maradt 22; és pedig 12 fiú, 10 leány; novemb.
1-től 18-ig előfordult 15; és pedig 8 fiú, 7 leány;
ezekből gyógyult 25; és pedig 14 fiú, 11 leány;
kezelés alatt maradt 12; és pedig 5 fiú, 7 leány.
Mint ezen kimutatásból kitűnik, hogy a vörheny-
járvány lassankint szűnik.

(Nem egyszer szólaltunk) már fel azon rend-
ellenes állapot ellen, hogy némely kereskedők
üres ládáikat boltjuk előtt majdnem a járdára
rakják ki, úgy hogy különösen hetivásárok alkalmával,
midőn a nép különben is tolong, az ilyen
barrikádok miatt sokszor az ut sáros közepére
kényszerül az ember kitérni. A rendőrség az ilyen
kereskedőket figyelmeztesse s ha a figyelmeztetés
nem használ, büntesse is; mert a láda kirakás

a leánynak megnyugtatólag. Ne félj semmitől.
— De hát a szegény nagyanyámat? rimán-
kodott a leány, ő nélküle nem megyek, élve
halva, vele akarok lenni, ha nem hordott is a
szíve alatt, de ő nevelt engem istennek szeretetében.
— Nagyanyádat is elviszem, bizatta a fiatal ur.
A részeges szücs, ki szintén ott volt és
izgatta a népet, mert izgatók mindig akadnak,
előlépett most és dölyfösen mondá:
— Elvinné ám az ur, ha engednének, de
nem engedjük. A boszorkányoknak el kell hagy-
niok a falu határát, punktum.
— Azért beszél kend így, mert már felvette
a féltéves árendát a házikóért. Szeretné ugy-e, ha
most mégis üresen maradna a lakás, hogy kiad-
hassa másnak. Viszket a torka kendnek szücs koma.
Dühbe jött ezekre a szavakra a szücs s
mint a felbőszült darázs neki ugrott a leánynak
és megütötte.

No iszen csak ez kellett Miklós urnak. Amint
ezt meglátta, akár a sebzett oroszán iszonyatos
dühvel emelte fel ökleit, s egy irtózatossággal
a földre teríté a szücsöt, azután mint könnyű
a nádvegyt kezébe kapta a löcszát s azzal verte ki
az egész lármázó tömeget. Szemei vérben forog-
tak, arczán, homlokán kidagadtak az erek a düttől.
— No hát, ki mer még egyszer bejönni?
ordítá, felgyűrve kabátját, úgy hogy látni lehetett
izmos ökleit. Ide jöjjön, a ki életét megunta. Ki
akarja még kivenni a kezemből e szegény asszo-
nyokat, jelentse magát, hadd nézzek a sze-
me közé?

— Én! felele e pilanatban egy dörgő hang
odakünn, miközben lódobogás hallatszott az ud-
varon. A másik perczen már döngögni kezdte
egy erős ököl a becsukott pitvar-ajtót.

vagy malicziából, vagy tudatlanságból történik.
Bármilyen is az ok, elnézni nem kell. Éppoly
nem kellene túrni az egy lovas fuvarosok kegyet-
lenségét sem, akik hitvány gebéikre oly irtóztató
terheket raknak, s olyan cséplést visznek véghez
rajtok hogy az embernek rosz nézni és hallgatni.
Ezeket a modern állatkinzókat, kik a szegény
párakkal szemben is bizonyítgatják, embertelen-
ségüket, ajánljuk minden előforduló esetben a rend-
őrség figyelmébe.

(Rabló-garázdkodásokról) folyvást érkeznek
hozzánk hírek. Így például a már többször em-
legetett, négy tagból álló felvidéki rablóbanda
soványoknak találván már a felvidéki akviziczió-
kat, lefelé vette az útját gazdagabb pátriába. A
rablók megyénkbeli Ladmócz községben belátó-
gattak egyik korcsmába, a hol magokat persze
„ingér” megvendégeltették; egytől pedig a korcs-
máros megvett egy arany nyakéket 5 forintért,
a melyhez ekként tulajdonosa még talán hozzá
is juthat. Ezen rablóbanda egyik tagját az őket
üldöző Durcsinszky Gyula homonnai csendbiztos
elfogta Vásáros-Naményon s Homonnára kísérte
folyó hó 22-én. Ugyancsak f hó 17-én Csopko
Mihály kisztei földmivest Ujhelybe jötte alkalmá-
val 4 betyár megtámadta s 12 frt pénzétől meg-
rabolta.

(Varannóról) írják lapunknak f. hó 19-én
egy t.-jesztrebi zsidócsalád haza igyekeznél, a
Tapolyon keresztül a rendes átkelőn, midőn a
folyó közepén kiesik a tengelyszeg, s a szekér
hátsó része a kassal s az asszonynyal ott ma-
radt. A gazda furcsa okoskodással kihajtott az
első kerekeken a vízből, hogy vissza térhessen az
asszonyért. Nagy rémületére azonban amint a
szárazról visszatekint, már sem az asszonynak,
sem a szekérnek nyoma sem látszott többé. A
folyó sebes vize elsodorta, — Pelhri m o v s z k y
Vilmos helybeli kir. adóhivatali ellenőr folyó hó
20-án tölté be állami hivataloskodásának 25-ik
évét. Szép érdem az állami hivatalok eme leg-
nehezebbikén, egy negyedszázadig lankadatlan
buzgalommal fáradozni.

(Sztankoczon) (Felső-Zemplén) a görög kato-
likus hitfelekezett által létesített új iskolaépület a
kerületi alesperes Valkoszi János által folyó hó
12-én fölszenteltetvén, ünnepélyesen megnyitá-
tatt s átadott magasztos missziójának. Az egy-
házi beszédet az alkalmából Ihnátó Emil gál-
szécsi segédlelkész tartotta, ecsetelvén, hogy mily
figyelemben részeltette a tanítók tanítója Krisztus
a gyermekeket s hogy mily nagy figyelemben
kell a szülőknél is, követeve Krisztus példáját,
részletelni gyermekeiket, hogy vallási hazafiúi s
honpolgári kötelemeiknek eleget tehessenek. A
megszentelés után az ott helyi lelkész igazi ma-
gyar vendéglátással fogadta asztalához az ünne-
pélyre meghívottakat.

(Az árvavagyon biztosítása.) Somogy megye
legutóbbi törvényhatósági nagygyűlésen heves
és nagyvitatá idézett elő az árvavagyon biztosítása
s különösen azon kérdés eldöntése: vajjon a drá-
gább perczentek melletti biztosítás elfogadására
vállalkozó „Első magyar ált. biztosító társaság”
bizassék-e meg a biztosítással vagy a „Magyar-
Francia” társaság, mely mellett a kiküldött bi-
zottság többségre pártolólaga adta be véleményét.
A bizottság kisebbségének külön véleményét
Makfalvay Géza ügyvéd terjesztette elő kitünőleg
indokolt beszédben, nagy helyeslések közt, mely

Miklós felhuzta a karabély-kakasát.
— Ereszsen be! kiáltá a külső hang,
Nyissa ki az ajtót!

— Zúzd be előbb, felelte vissza Miklós, —
ez meg a te fejedet zuzza majd szét.
— Ereszsen be — a vármegye nevében,
— ismétlé a külső hang parancsolólag.
Erre a szóra mint egy megszédült bárány
hirtelen leereszté Miklós a karabélyt s eltolta a
reteszt az ajtóról, mondván: „Engedelmeskedem
a törvénynek. Minden embernek fölötte áll az”.
Három megyei pandur lépett be, kivont
kardokkal:
— Özvegy Kádárné és Kádár Erzsébet
boszorkányok a tekintetes vármegye rendeletéből
foglalják.

Miklós keresztbe tette kezeit mellén és fel-
sőhajtott: „A törvény ur minyájunk fölött. Vigyé-
tek, ha a vármegye rendeli.”
Azután a leányhoz járult és azt sugta a fülébe:
— Ki foglak szabadítani, kedves ártatlan
virág szálam... Ki fogom szabadítani az öreg
anyádat is, mert megvallom neked, hogy...
s z e r e t l e k.

A kioldozott köteleket újra rácsavarták a
nők lábaira, kezeire, a szegény öreg anyó eszmé-
letlenül feküdt, hagyott magával tenni mindent.
Erzsike pedig olyan édesdeden mosolygott, mint-
ha mandolával etnének, a helyett hogy kinózzák
kötözik; nem érezte ő a kötelek szorítását, hanem
csak azt az egyetlen boldogító aranyos szót, a
mit Miklós sugott a fülébe, mely minden szen-
vedést megédesít, mely világossá teszi a sötét
börtönt is az a szó az: h o g y s z e r e t l e k.

(Vége köv.)

után Szalai Károly lépett fel az első magyar ált.
bizt. társaság mellett és pedig olyan kimerített,
a két társaság állását és a két társaság közti
biztosítási különbség értékét kitüntető beszédben,
mely nemcsak mélyebb tanulmányról tanuskodott
ez ügyben, hanem azon logikai érvekről is, me-
lyekkel e gyűlésterem kiváló szónoka olyan bő-
ven rendelkezik. A polgárságból egy szónok nagy
hatással beszélt az első magyar ált. társaság
mellett, éljenzések közt. A „Magyar-Francia”
társaságnak csak egy szónoka volt: Politzer
Miklós. A terem minden pontján hangzott a
felkiáltás: elfogadjuk Makfalvay indítványát. S
midőn a főispán felolvastatta a §§ okat s kijelen-
tette, hogy a névszerinti szavazást, ha kívánják,
elrendeli, mert a szavazók felelősek a történhető
perlekedések és károkért. »Nem szavazunk, egy-
hangulag kérjük a végzés kimondatni az első ma-
gyar társaság mellett” — zugott fel a közönség
kivánsága. — És a főispán kimondta egyhangu-
lag, hogy a somogy megyei árvák vagyoni az
„Első magyar általános biztosító társaságnak fog-
nak biztosítani. Dörgő éljenzés hangzott fel a
teremben; tehát olyan erkölcsi győzelmet vívott
ki a nagy magyar társaság, minő valóban meg-
érdemli roppant vagyonát, hitelét és a közönség-
geli méltányos bánásmódját.

CSARNOK.

Zemplén megye ásványvizei.

(Folytatás.)

Mád.

A várostól keletre félóránnyira van a szil-
vási fürdő, Petrakovits József ur tulajdona, két
különmű forrással.

Az egyik a hat kamarából álló fordóház
végében, ebbe befoglalva s fedve, 3 méternyi
átmérőjű s ugyanannyi mély kömedenczében igen
bő. Vize rendkívül tiszta, szin és szagtalan,
alig észrevehetőleg savanyu, kissé összehúzó ízű.
A forrás fenekéről számos nagy szénsav-buborék
száll el. Hőmérséke 1880. aug. 1-én este 21°
C levegőnél + 18° C volt. Fürdőnek kizárólag
e forrás vize használtatik.

A másik az előbbtől 50 lépésnyire északra
a kertben, régi sziklából fakadó 1879-ben rend-
beszedett és szivattyuval ellátott kút, melynek
vize tiszta, szintelen, de határozottan hydrothyon
szagu + 15 C foknyi.

Az egész fürdő csinos szőlőhegyektől kör-
nyezett völgyben fekszik, sétányokkal, vendég-
lővel s teremmel van ellátva, de többnyire csak
a városiak által használtatik.

A víz mennyileges elemzésre nagyon méltó
volna.

Rik vegytudor barátom ezt hasonló alkata-
sunak, de alkatrészeire nézve szegényebbnek tartja
mint az erdőbényeit.

Mihalyi.

A legénye-mihalyii vasuti állomástól mint-
egy negyedóránnyira s Mihalyi községtől délke-
letnek tíz percznyire, Verebély nevű dülőben
fakad a közbirtokosság tulajdonát képező ugyne-
vezett Sós-kút; mintegy két holdnyi rétet képező
katlanszerű mélyedés közepén.

Hajdan jobban gondozták, most nagyon el-
hanyagolt, beiszapolt, tele piszokkal. Vize jelen-
leg piszkos, sáros, szagnélküli, sós ízű. Augustus
1-én délelőtt + 25° C levegőnél + 22° C volt,
nyilván a bele süttő nap hevének következtében.

Mikova.

Itt kőolajat gyanítanak és keresnek, de ás-
ványviz nincs.

Homonna-Olyka.

A községtől félóránnyira északra, Tiszovetz
nevű dülő kies völgyében fakad egy kifolyás
nélküli, fába foglalt kútalaku forrás, melynek vize
pohárban tiszta, szinnélküli, a forrásra nézve ké-
kes opalizáló s iszapját felkeverve téntafekete.
Íze édes, hydrothion szagu. Hőmérséke október
14-én este felé + 10 C foknyi levegőnél + 9°
C volt.

Hajdan e forrás tulajdonosa Matolay itt
fürdőt építtetett, mely azonban teljesen elpusztult
s most már csak az itt ültetett s megmaradt
jegenyefák jelzik a hajdani cultura nyomait. Je-
lenleg nem használják. A szerzők e kénkőves vi-
zet mint ismeretlent említik.

Palota.

Az első-magyar-gácsországi vasut határszéli
lupkowi alagutján innen, a 114. és 115. számú
pályarészek közt, a pályatesttől lefelé mintegy
50 lépésnyire, Pawlikow nevű bikkfaerdőben
fakad e csekély kifolyású kénes forrás, mintegy
két láb átmérőjű, kővel kirakott, félláb mély ku-
tacska, melynek vize igen tiszta, szin és iz nél-
küli, erősen hydrothion szagu. feketés csapadékot
képez. A forrás egészen hasonló a brunszyczaik-
hoz, s Ehrenheim ur tulajdona. Hőmérséke aug.
hóban délen + 23° C levegőnél + 10° C volt.

Papina.

A községtől háromnegyed s a Homonna-Rokitóra vezető uttól egynegyed órányira, az északra délre futó „Olyka” nevű patak medrénben volt itt egy hydrothion tartalmú édes forráska, melyet azonban ottlétemkor a patak által elmosva találtam s csak a most is érezhető hydrothion szag jelüli a forrás hajdani helyét.

(Folyt. köv.)

Felhívás.

A „Zemplénmegyei gazdasági egyesület” elnöksége a f. évi novemberhó 12-én tartott borászati értekezlet határozata folytán a tokajhegy-aljai borászat emelése és felvirágoztatására egy borszövetkezetnek, esetleg egy borkereskedelmi részvénytársulatnak alapítására tett javaslatok tárgyalására s az elfogadandó alapon való alakulásra 1882. decemberhó 10-én d. e. 10 óra S.-a. Ujhelyben a megyeházán tartandó közgyűlésre az összes tokajhegy-aljai bortermelőket és kereskedőket, úgy a borászatunk fejlődése iránt érdeklődőket tisztelettel azon kéréssel hívja meg, hogy a kiválólag nagy fontosságú ügy végmegoldására lehető nagy számban megjelenjen szíveskedjenek. S.-a. Ujhely 1882. november 24.

Löcherer Andor,
egy. titkár pénztárnok.

Viczmány Ödön,
Zemplénm. gazd. e. alelnök.

Nyilttér.

— E rovatban közölték nem felelős a szerkesztőség. —

Nyilatkozat.

Alólirottak, — mint Székely Károly és Hudich József urak segédei igazoljuk, — hogy a nevezett urak között felmerült ügy, a lovagias szabályoknak megfelelőleg tényleges elégtételadás által, mai napon elintéztett.

Kelt S.-a. Ujhely, 1882. nov. 23.

Klein Tivadár,
Füzy Kálmán.

ifj. Farkas Lajos,
Horváth József.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORUTH ELEMEÉR.

Főmunkatárs: FARKAS BERTALAN.

Tk. 2527.

1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. járásbírósg mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Révész József nádi lakos végrehajtónak Lakatos Károly mint a Lengyel Terézia jogutóda és Lengyel János örököse mádi végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 75 frt tökékövetelésnek s ettől 1870. évi áprilhó 8-ik napjától járó 6% kamatoknak 13 frt perbeli, 7 frt végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 4 frt 42 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a mádi 557. sz. tkjvben Lengyel János, Erzsébet és Terézia tulajdonául felvett 678. hr. és 319. ö. i. sz. 160 frtra becsült ház és belsőség és 2290. hr. sz. 184 frtra becsült szőlőből álló ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi decemberhó 20-ik napjának d. e. 10 órája Mád város-házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fenti becsár,
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fog adatni;
- 3) hogy az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;
- 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírósgához intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó, mint letéti hivatalnál lefizetni;
- 5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbróság tkvi hivatalánál, valamint Mád községe előljárásgánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. jbróság mint tkvi hatóságnál, 1882. évi okt. hó 3-ik napján.

Tóth Pápai,
kir. aljbíró.

Tk. 2474.

1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A tokaji kir. járásbírósg mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak Weisz Lázár és neje végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 419 frt 29 kr. tökékövetelésnek s ettől 1881. évi januárhó 1-ső napjától járó 6% kamatoknak 8 frt 10 kr. perbeli, 16 frt 90 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt 30 krban

felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a tolesvai 781. sz. tkjvben 2227. 2228. hr. sz. a. foglalt 326 frtra becsült szőlőre, továbbá a tolesvai 973. sz. tkjvben 662. 663. hr. sz. alatt foglalt 463 frt 50 krba becsült ház és kertre elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883. évi januárhó 10-ik napjának d. e. 9 órája Tolesva város-házhoz kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kikiáltási ár 784 frt 50 kr;
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlan ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fog adatni;
- 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át, vagyis 78 frt 90 krt készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni;
- 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedése után azon- nál, a második részt ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számított 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírósgához intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó, mint letéti hivatalnál lefizetni;
- 5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbírósg telekkönyvi hivatalánál, valamint Tolesva községe előljárásgánál megtekinthetők.

Kelt a kir. járásbírósg mint tkvi hatóságtól Tokajban, 1882. évi októberhó 13-ik napján.

Sill Henrik,
kir. aljbíró.

TK. 3534.

1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A homonnai kir. járásbírósg részéről közhírré tétetik, hogy a homonnai takarékpénztár végrehajtónak Friedmann Salamon végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében, a végrehajtató részére megítélt 2600 frt tökékövetelésnek s ettől 1876. évi novemberhó 16-ik napjától, 1877. évi júliushó 1-ső napjáig járó 12% -át, azontul pedig a végkielégítésig folyó 8% kamatoknak 13 frt 90 kr. perbeli, 51 frt 17 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi az árverés hirdetési díjjal együtt 19 frt 57 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés, végrehajtást szenvedett Friedmann Salamon (Zalko) tulajdonául jegyzett a kis-domási 12. számú tkjvben 33. hr. szám alatt foglalt 30. népösszeírású sz. ház- és lakhelyre, továbbá az ezen tkjvben A. II. — 29. A. III. — 29. és A. IV. — 28. sorszám alatt foglalt volt urbéri külöségekre, valamint a kis-domási 40-ik számú tkjvben A. I. — 28. sorszám alatt foglalt 1/2 volt urbéri bel- és kültelekre elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1883. évi februárhó 6-ik napjának délelőtti 10 órája Kis-Domása község házához kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a kis-domási 12-ik számú tkjvben ingatlanul 1260 frt, a kis-domási 40. számú tkjvben ingatlanul pedig 430 frt;
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fognak adatni;
- 3) hogy árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át, vagyis 126 frt, illetve 43 frtot készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;
- 4) vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 2 hó alatt, a második 1/3 részt ugyanazon naptól számított 4 hó alatt, az utolsó 1/3 részt ugyanazon naptól számított 6 hó alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírósg mint tkvi hatósághoz intézendő két példányban és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a homonnai kir. adó, mint letéti hivatalnál lefizetni;
- 5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. tkvi hivatalnál, valamint Kis-Domása község előljárásgánál megtekinthetők.

Kelt a homonnai kir. jbróság mint tkvi hatóság nál 1881. évi novemberhó 11-én.

Szilágyi Béla,
kir. aljbíró.

1617. szám.

1882.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött ezennel közhírré teszi, hogy a varannói kir. járásbírósg 4601-4602/74. számú végzése által Schönberg Emánuel és neje ellen, Szendei Lipót részére 220 frt és 87 frt követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtást folytán bíróság lefoglalt s 317 frt 82 krba becsült ruhaneműk és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén, vagyis Benkőcson, alpersek lakásán leendő eszközölésére határidőül 1882. évi decemberhó 5-ik napjának délelőtti 10 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdeklött ingóságok emez árverésen, szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Varannón 1882. évi november 23. napján.

Markovits,
kik. bir. végrehajtó.

TK. 2357.

1882. sz.

Árverési hirdetmény.

A szerencsi kir. jbróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a tállyai népbank végrehajtónak Szentmarjai Pál tállyai lakos végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a végrehajtató részére megítélt 26 frt 26 kr. tökékövetelésnek s ettől 1882. évi júniushó 8-ik napjától járó

6% kamatoknak 3 frt perbeli, valamint jelenlegi 6 frt 60 krban felmerült költségeknek kielégítése végett a végrehajtási árverés a tállyai 768. sz. tkjvben Szentmarjai Pál tulajdonául felvett 1395. hr. sz. 266 frtra becsült és 2634. hr. sz. 276 frtra becsült szőlőből álló ingatlanra elrendeltetvén, annak megtartására határidőül 1882. évi decemberhó 27-ik napjának d. u. 3 órája Tállya város-házhoz kitűzetett.

Miről is az érdeklettek azzal értesítettek:

- 1) hogy a megállapított kikiáltási ár a fenti becsár,
- 2) hogy a fent megjelölt ingatlanok ezen csupán egy árverési határnapon a kikiáltási áron alól is el fognak adatni;
- 3) hogy az árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10% -át, vagyis 26 frt, illetve 27 frtot készpénzben vagy óvadékképes papírban bánatpénzképen a kiküldött kezéhez letenni;
- 4) vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első 1/3 részt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt ezen kir. járásbírósgához intézendő két példány és két felzetten szerkesztendő letéti kérvény mellett a tokaji kir. adó, mint letéti hivatalnál lefizetni;
- 5) hogy jelen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbróság tkvi hivatalánál, valamint Tállya községe előljárásgánál megtekinthetők.

Kelt a szerencsi kir. jbróság mint tkvi hatóságnál 1882. évi szept. hó 22-ik napján.

Tóth Pápai,
kir. aljbíró.

A „tüzoltóhoz” című zett vendéglői helyiség, ugy-szintén kisebb udvari lakások 1883. április 24-től fogva kiadandók. Bővebbet Kormos Gyulánál.

HOFF JÁNOS malátakivonata és egészségi sörének

köszönik ezek és ezek életüket. Csodálatos gyógyhatással bir Hoff János malátakivonata és egészségi-söre gyötrő köhögés, bélhurut, rekedtség, nátha, mellgyomor és gégebántalmak, gyengeség, vérszegénység s aszkorban.

Hoff János cs. kir. udvari szállító, bizottsági tanácsos a koronás arany érdemkereszt és lovagrend tulajdonosa mint a Hoff János-féle malátakivonata.

FELTALALÓJA

egyedüli készítője és Európa valamennyi hercegeinek szállítója Bécsben. Gyár: Grabenhof, Bräunerstrasse No. 2. Iroda és gyári raktár: Graben Bräunerstrasse 8.

Legmagasabb nyilatkozatok.

I. Vilmos német császár: „Ön, kitünő malátakivonata.” Ferencz József osztr. császár: „Örommel tüntetem ki önt.” A szász király: „kitünő gyógyhatása az anyakirálynőnél.” A dán király: „gyógyereje csalhatlan.” A mecklenburg-schwerini nagyherceg: „teljes elismerésem.”

Gyógyjelentés.

Tisztelt uram! El nem mulaszthatom az alkalmat, annak kijelentésére: hogy nem gyengeségi és köhögési bajában ön malátasörének féltévi használata a legkitünőbb eredményű volt. Nom évek óta osszel és tavasszal, daczára a gyógytárakból felhasznált rengeteg orvosságnak — a legkínzóbb köhögéstől gyötörtetett, mig ön malátasörének használata által attól teljesen megszabadult s most régi erejét visszanyerve, egészségnék örvend. Jelen bizonylatomhoz azon megjegyzést csatolom, hogy én aki kétkedtem, a malátasör sikerében, most hiszek benne. Kérek ön malátasöréből ismét 58 üveget.

S.-a. Ujhely, 14 máj. 1881. tisztelettel
Gross Róbert,
a m. ék. vasut főfelügyelője.

Figyelmeztetés.

Minden malátakészítmény a feltalálónak és első előállítójának

Hoff Jánosnak, mellképével mint védjeggyel van ellátva oval alakban alatta teljes névalírása. A hol ezen jel hiányzik, jele, hogy a készítmény hamis és visszautasítandó.

2 forinton alól semmimem küldetik.

Főraktár Zemplénmegyére: **Kormos Arminál S.-a. Ujhelyben.** Továbbá Pinter Ferencz gyógyszerész, Kormos Armin és Szentgyörgyi Vilmos uraknál S.-a. Ujhelyben s Marmorstein S.-nél N.-Mihályban.

4-20

Diszoklevél Székesfehérvár 1879 Diszoklevél Triest 1882

NEUSCHLOSZ ÖDÖN és MARCEL
ezelőtt Neuschlosz J. fiai

gőzfűrés, faáru- és parkétgyára
Budapest, Ujpesti rakpart 10

ajánlja nagy választéku parkétjait, folyton nagy készlete van száraz és hibátlan tölgy- és fenyőfa amerikai padlózatból.

Parkétrakást vidéken jutányosan eszközöltet. Kívánatra mintarajzokat s árjegyzékeket legnagyobb készséggel bérmentesen küld.

Három évi garantiát nyújt.

Elvállal szerszám- és épületfeszítést, ács és asztalos munkákat igen mérsékelt feltételek mellett.

3-12

Arany-érem Párizs 1878.

Érdemérem Szeged 1876.

Árverés.

Vagyonbukott Szemere László csödtömögéhez tartozó, a gálszécsi 514. sz. tkjvbe vezetett s a dargói hegységben fekvő 2280 frtra becsült erdő, folyó 1882. évi decemberhó 19-ik napján délelőtti 9 órakor, Gálszécs községe házában tartandó bírói árverésen el fog adatni.

Árverési feltételek, a s.-a. ujhelyi kir. Törvényszék telekkönyvi hivatalánál Tk. 4406/1882. sz. a., a „Budapesti közlöny” 238, 239, 240. f. é. számú lapjaiban, Gálszécs községe előljárásgánál s alólirottánál S.-a. Ujhelyben megtekinthetők.

Kiss Ödön, ügyvéd.